

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Πρόκειται για τους πιστούς μιας θρησκευτικό-οικονομικής εταιρείας με παλαιοδιαθηκικές αντιλήψεις, που ονομάζεται 'Σκοπιά', η οποία αποδεχόμενη αιρετικές για την Ορθόδοξη Εκκλησία απόψεις που παρουσιάστηκαν σε όλη την ιστορία, οργανώθηκε χρησιμοποιώντας αμερικανικές εμπορικές μεθόδους στην προσέλκυση οπαδών. Είναι περισσότερο γνωστοί: (α) από το πόρτα-πόρτα κήρυγμα στα διάφορα σπίτια αλλά και στους δρόμους, (β) επειδή απορρίπτουν τη μετάγγιση αίματος, (γ) από την άρνησή τους να πάρουν όπλο στο στρατό, και (δ) από την συνεχή ενασχόλησή τους και την εξαγγελία χρονολογιών σχετικά με τον ερχομό του τέλους του κόσμου, που οδήγησε σε απομάκρυνση πολλών χιλιάδων οπαδών τους, όταν διαπίστωναν λανθασμένα και ανεκπλήρωτα προφητικά όνειρα των ηγετών τους. Βασική πεποίθησή τους είναι πάντως η χιλιετής βασιλεία του Χριστού πάνω στη γη, που την βασίζουν σε εσφαλμένη ερμηνεία της Βίβλου, όπως θα διαπιστώσουμε παρακάτω.

Επειδή το ιερό όνομα του Θεού στην Εβραϊκή είναι Γιαχβέ, οι πιστοί στην ιδεολογία της Σκοπιάς αυτό-ονομάστηκαν 'Μάρτυρες του Ιεχωβά', αν και: (α) οι Εβραίοι από σεβασμό δεν χρησιμοποιούσαν ποτέ το όνομα αυτό του Θεού και στη θέση του αποκαλούσαν το Θεό με τα ονόματα Αδωνάι, Ελωχίμ, Ελ Σαδάι κ.λπ., (β) ο Χριστός καλεί τους πιστούς να είναι πλέον δικοί Του μάρτυρες στα πέρατα του κόσμου, γι' αυτό και οι πραγματικοί ακόλουθοί Του ονομάζονται, ήδη από τα χρόνια των Πράξεων των Αποστόλων, «χριστιανοί» (Πράξ. 1,8), και (γ) ο Ιησούς Χριστός και οι Απόστολοί Του ονομάζουν τον Θεό Πατέρα και Κύριο, όχι Ιεχωβά. Αναφορικά με τον Ιησού Χριστό, αν και 200 φορές αποκαλείται 'Κύριος' στην Καινή Διαθήκη, δηλαδή Θεός, η εταιρεία Σκοπιά δεν αποδέχεται την θεϊκή ιδιότητά Του.

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΣΚΟΠΙΑ»

Ο Κάρολος Ρώσσελ, ο πρώτος πρόεδρος και ιδρυτής της Εταιρείας, υπήρξε ένας σπουδαίος έμπορος και επιχειρηματίας. Από την πώληση των εμπορικών του επιχειρήσεων συγκέντρωσε το τεράστιο για την εποχή του ποσό των 350.000 δολαρίων, το οποίο τον βοήθησε να αποκτήσει το 57,3% των μετοχών της Εταιρείας "Σκοπιά". Η φιλοδοξία και ο εγωισμός του τον οδήγησαν στο σημείο να διακηρύξει πως η πνευματική του πείρα ήταν ανώτερη από όλους και πως, χωρίς την καθοδήγησή του και τα βιβλία του, θα έμεναν όλοι στο ψέμα.

Στην αρχή η ΣΚΟΠΙΑ ήταν μια ιδιωτική Επιχείρηση, εξελίχθηκε σε Ανώνυμη Εταιρεία με κύριο μέτοχο το Ρώσσελ, στην οποία μπορούσε ο καθένας να επενδύσει τα χρήματά του, όντας πιστός ή άπιστος, αγοράζοντας απλά με 10 δολάρια μια μετοχή, και στη συνέχεια επί Ρόδερφορντ, του και 2ου προέδρου της, από το 1938 και μέχρι σήμερα, προδίδοντας τα "πιστεύω" του ιδρυτή της Σκοπιάς -ο Ρώσσελ θεωρούσε τον εαυτό του και μόνο ως 'αγωγό του Θεού' επί γης-, η Σκοπιά απέκτησε, παίρνοντας τη θέση πλέον του Ρώσσελ, Θεοκρατικό ολοκληρωτικό χαρακτήρα και την έννοια του μοναδικού εκπροσώπου και "δούλου του Θεού" πάνω

στη γη, του αποκλειστικού "αγωγού" της θείας αλήθειας, άνευ της οποίας Εταιρείας δεν υπάρχει σωτηρία για κανένα άνθρωπο. Ήταν ο Ιωσήφ Ρόδερφορντ που άρχισε δριμύ πόλεμο εναντίον της Πολιτείας, της Εκκλησίας και των διαφόρων θρησκειών. Η Εταιρεία μεταβλήθηκε σε θρησκευτική αίρεση. Ο σκοπός της ζωής του πιστού Ιεχωβίτη ήταν πια όχι η έρευνα και το μεγαλείο της Αγίας Γραφής, καθώς θέλησε ο Ρώσσελ, αλλά η 'πόρτα- πόρτα' άχαρη επίσκεψη και διάδοση των εντύπων της Εταιρείας.

Ο τρίτος πρόεδρος στη συνέχεια της Εταιρείας, Νάθαν Νορρ, αφαίρεσε από τους πιστούς κάθε κριτική ικανότητα διαφυγής από την καταπιεστική ιδεολογία της Σκοπιάς με το να αναγγείλει πως, όποιος δεν υπακούει στην Εταιρεία, αρνείται το θέλημα του Ιεχωβά και επαναστατεί εναντίον Του. Η συμβολή του Νάθαν Νορρ ήταν η μεταβολή της Εταιρείας σε βορειοαμερικάνικη Επιχείρηση, με την τροποποίηση του καταστατικού σε συνέλευση στο Πίτσμπουργκ της Πενσυλβανίας το 1944. Αυτό που παρασιωπείται εντελώς από την Εταιρεία, και οι υπήκοοι του θρησκευτικού οργανισμού τους δεν μπορούν χωρίς βοήθεια να αντιληφθούν, είναι ότι το Κυβερνών Σώμα της Σκοπιάς, τα ανώτατα στελέχη της Εταιρείας, ΕΚΛΕΓΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, που μπορεί να είναι πιστοί ή άθεοι ή αδιάφοροι προς τη θρησκεία, αλλά πάντως ψηφίζουν ανάλογα με το οικονομικό τους συμφέρον και όχι σύμφωνα με τη θρησκευτική ή μη ιδεολογία τους. Αυτό σημαίνει πως δεν εκλέγονται εκ Θεού και πως η Εταιρεία δεν δικαιούται να ονομάζεται "δούλος του Θεού" επί γης («Η Λατρεία της Σκοπιάς» Α', Β', Γ', π. Αντ. Αλεβιζόπουλου, 1993 - 1995).

ΕΙΝΑΙ Η ΣΚΟΠΙΑ Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Η Εταιρεία Σκοπιά αυτοανακηρύσσεται αυθαίρετα υπηρέτης του Θεού στη γη και ερμηνευτικά πιέζει αφόρητα τα Ευαγγέλια ώστε να προβάλουν το έργο της Σκοπιάς και να μιλάει τάχα γι' αυτήν ακόμα και ο Χριστός. Έτσι για το χωρίο: «Ποιος λοιπόν είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος αυτού διόρισε επιστάτη των υπηρετών του, για να φροντίζει να τους δίνει τροφή την κατάλληλη ώρα; Μακάριος είναι ο δούλος εκείνος, που όταν έλθει ο κύριός του, θα τον βρει να κάνει το έργο του. Αλήθεια σας λέγω, θα τον διορίσει επιστάτη σε όλα τα υπάρχοντά του» (Ματθ. 24,45-47, Λουκ. 12,41-44), διδάσκει εσφαλμένα ότι ο 'πιστός και φρόνιμος δούλος' είναι η διοίκηση της Σκοπιάς, ότι 'υπηρέτες' είναι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά και ότι 'τροφή' είναι οι διδασκαλίες που προσφέρει στους οπαδούς της. Κατέστησε μάλιστα τη Σκοπιά ο Θεός 'διαχειριστή' δήθεν των υπάρχοντων Του.

Η Σκοπιά, ακόμη, προσπαθεί να δικαιολογήσει τη νέα υποτίθεται γνώση και το νέο φως, που ισχυρίζεται πως λαμβάνει ολίγον κατ' ολίγον εκ Θεού, από την Αγία Γραφή. Το χωρίο που επικαλούνται είναι το Παροιμιών 4,18. Εκεί αναγράφεται: «Αι δε οδοί των δικαίων ομοίως φωτί λάμπουσι, προπορεύονται και φωτίζουσιν, έως κατορθώση η ημέρα». Στο συγκεκριμένο όμως χωρίο δεν αναφέρεται ότι το φως και οι αλήθειες του Θεού αποκαλύπτονται σιγά σιγά, αλλά ότι οι δρόμοι και η ζωή των δικαίων και ευσεβών ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΠΙΟ ΦΩΤΕΙΝΟΙ, εφόσον αναπτύσσονται στην αρετή και στην ενάρετη ζωή. Άλλωστε, ΔΕΝ αποκαλύπτονται συνεχώς νέες αλήθειες παρά Θεού, αφού ΜΙΑ ΚΙ ΕΞΩ ο Κύριος μάς αποκάλυψε στην

Καινή Διαθήκη τις αλήθειες της αιώνιας ζωής. Αυτό π.χ. αναφέρεται και στην επιστολή Ιούδα, ότι η πίστη δηλαδή «ΕΧΕΙ ΔΟΘΕΙ ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» (Ιούδα 1,3). Και ο απ. Παύλος γράφει: «κι αν εμείς, ή ακόμη κι ένας άγγελος εξ ουρανού, σας κηρύξει ένα ευαγγέλιο ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ από το ευαγγέλιο που (ήδη) σας κηρύξαμε, ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΘΕΜΑ» (να απομακρυνθεί από ανάμεσά σας) (Γαλάτας, 8-9). Και ας μην ξεχνάμε τα λόγια του ευαγγελιστού Ιωάννη, που καθαρά αναφέρει: «Το ΦΩΣ ΗΡΘΕ (ήδη) ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, οι άνθρωποι όμως αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι, παρά το φως...» (Ιω. 3,19). Κάθε «νέο φως» δεν είναι παρά ετερο-διδασκαλία και διαστρέβλωση της πίστης.

Η ΑΝΤΙΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ

Ο Χιλιασμός είναι στην ουσία του μια αντιχριστιανική και αναρχική οργάνωση, αφού σκοπός του είναι, ΟΠΩΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ, «να προχωρήσει εις την αλήθειαν και να ελευθερωθή από όλα τα θρησκευτικά δόγματα και σύμβολα της πίστεως του Χριστιανισμού, τα οποία επιφέρουν σύγχυσιν και καταστροφήν εις την πίστιν» (Σκοπιά 1950, σελ. 310). Πιστεύουν και εξαγγέλλουν ότι «Οι Θρησκείες του χριστιανικού κόσμου είναι η πιο μεγάλη παγίδα απ' όλες και η πιο ύπουλη ... και άνομη» (Σκοπιά 1961, σελ. 704). Και πολλά άλλα παρόμοια. Όσον αφορά τον αναρχισμό τους, απλά θα αναφέρουμε ένα μόνο από τα σχετικά που γράφουν στα αθεολόγητα περιοδικά τους: «ο Ιεχωβά Θεός, λένε, θέλει τελείως καταστρέψει την οργάνωσιν του Σατανά, συμπεριλαμβανομένων και των παρουσών κυβερνήσεων επί της γης .....» ("Η Κρίσις", σελ. 9 & 40) (βλ. «Αντιθρησκευτικά και αντιχριστιανικά κηρύγματα του Χιλιασμού και αναίρεσις αυτών», Αναστασίου Β. Αντωνόπουλου, εκδ. Ορθοδόξου Τύπου, Αθ. 1979).

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥΣ:

1. Διαχωρίζουν τους οπαδούς τους σε δύο τάξεις: (α) στους αυθεντικούς 'Μάρτυρες του Ιεχωβά', που σχηματίζουν στον Ουρανό τον αριθμό 144.000 και (β) στον 'πολύ όχλο', που έχει υιοθετηθεί από τους σωσμένους 144.000 και οι οποίοι θα κατοικήσουν εσχατολογικά στη γη, 2. Η εταιρεία Σκοπιά έχει διαμορφώσει θεοκρατική αντίληψη και αυτή 'προσφέρει' στα μέλη της, 3. Απαγορεύουν την μετάγγιση αίματος ακόμη και στα παιδιά τους, αφού εσφαλμένα το θεωρούν απαγόρευση που επιβλήθηκε δια της Αγίας Γραφής. Ας τα δούμε πιο αναλυτικά:

1.ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΝΟΗΣΕΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΤΟΥΣ: Διακρίνουν, όπως προαναφέραμε, τους οπαδούς τους σε δύο τάξεις: τον «πολύ όχλο» (που θεωρείται 'η τάξη των προβάτων') και τους «κεχρισμένους αδελφούς του Χριστού», τους πραγματικούς δηλαδή αγίους, που ανέρχονται αυστηρά στον αριθμό 144.000 (ο αριθμός τους, λένε, 'έκλεισε' το 1935). Πιστεύουν ότι (α) μέσω των τελευταίων (144.000), (β) μέσω της οργάνωσής τους, και (γ) μέσω του 'έργου', της 'ιεράς υπηρεσίας', ήτοι της προσφοράς των φυλλαδίων από πόρτα σε πόρτα, σώζονται οι πρώτοι, 'ο πολύς όχλος' (βλ. και Σκοπιά 15.2.1980/ και 1.3.1986), και όχι δια της Σταυρικής θυσίας και Ανάστασης του Θεανθρώπου. 'Η τάξη των προβάτων' ΔΕΝ ΥΙΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ (όπως αναφέρει η

Αγία Γραφή), αλλά από τους 144.000. Καθίστανται δηλαδή οι πολλοί, μέσω αυτών, 'εγγόνια του Θεού' ('Εστω ο Θεός αληθής', 1948/ Σκοπιά 1955). Ακόμη και ο Ιησούς θεωρείται για την οργάνωση ένας από τους 144.000 'κεχρισμένους' (όλοι καθίστανται για την διδασκαλία της Σκοπιάς 'συλλυτρωτές'), εφόσον όλοι θυσίασαν την ανθρώπινη ύπαρξή τους για χάρη της σωτηρίας του πολύ κόσμου και ανταμείφθηκαν με την μετατροπή τους σε πνευματικά όντα (βλ. Γραφικές Μελέτες, τ. Α', Β', 'Εστω ο Θεός αληθής, Σκοπιά 1963).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

Πως είναι δυνατόν να σώζονται αυθεντικά μόνο 144.000 εκλεκτοί χιλιαστές, τη στιγμή που ο Θεός «θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν την αλήθεια» (Α' Τιμ. 2,4); Ο Χριστός απευθύνει πρόσκληση προς όλους, με τα λόγια «ελάτε σε μένα όλοι οι κουρασμένοι και φορτωμένοι με τις βιοτικές μέριμνες και εγώ θα σας ξεκουράσω» (Ματθ. 11,28). Όλοι καλούνται στη σωτηρία, φθάνει ειλικρινά να το θελήσουν, να μετανοήσουν, να βαπτισθούν [«ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται, ο δε απιστήσας κατακριθήσεται» (Μαρκ. 16,16)] και να δεικνύουν έμπρακτα την αγάπη μεταξύ τους [«αυτή εστίν η εντολή η εμή, ίνα αγαπάτε αλλήλους καθώς ηγάπησα υμάς» (Ιω. 15,12)]. Επομένως, οι Χιλιαστές, διδάσκοντας τα αντίθετα απ' όσα η Γραφή λέγει, παρουσιάζουν το Θεό ψεύτη και προσωπολήπτη, αφού δήθεν ξεχώρισε μερικούς από το σύνολο των ανθρώπων και αυτούς μόνο προόρισε για τη σωτηρία και πραγματική ευτυχία, ενώ όλοι οι άλλοι θα απολαύσουν πολύ λιγότερα και πάντως επίγεια μόνο αγαθά. Ο απ. Πέτρος τονίζει: «εκείνος που φοβάται το Θεό και εργάζεται τη δικαιοσύνη, ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΘΝΟΣ, γίνεται δεκτός από τον Θεό» (Πράξ. 10,34-35). Έπειτα, αυτοί οι μάρτυρες που σφαγιάσθηκαν αρνούμενοι να αρνηθούν τον Κύριο, τα σπουδαιότερα μέλη της Εκκλησίας (Ματθ. 10,39-16,25) -και που αριθμούνται σε εκατομμύρια- από τους διωγμούς που υπέστησαν οι πρώτοι χριστιανοί μέχρι σήμερα, είναι δυνατόν να μην συμπεριλαμβάνονται στον αριθμό των σεσωσμένων εν ουρανοίς;

2. 2. τυφλή υπακοή στην οργάνωση (δηλαδή, όπως δέχονται, στον «προφήτη του Θεού», Σκ. 1973) σημαίνει γι' αυτούς πραγματική υπακοή στον Θεό, διαφορετικά είναι πεπεισμένοι ότι αν εναντιωθούν στην 'θεία αυθεντία της' γίνονται 'αντάρτες εναντίον του Ιεχωβά' (Σκ. 1956). Στην περίπτωση αυτή πιστεύουν πως θα απολέσουν το υγιές 'καταφύγιο', δηλαδή την εταιρεία Σκοπιά, θα ενταχθούν έτσι, λένε, ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ -που είναι γι' αυτούς ο παρών κόσμος με τα συστήματα λειτουργίας του, ήτοι, κυβερνήσεις, εκκλησίες, κ.λπ.- και θα σφαγούν στον 'Αρμαγεδώνα', που συνεχώς εξαγγέλλουν ως παρόντα. Αυτά προξενούν φυσικά φόβο και όχι ειρήνη και αγάπη. Η τοποθεσία όμως Αρμαγεδών είναι συμβολική, όπως συμβολικός θα είναι και ο πόλεμος που αναφέρει η Αποκάλυψη 16,16. Με τη 'μάχη του Αρμαγεδώνα' η Καινή Διαθήκη εννοεί τον τελικό θρίαμβο του Χριστού, όταν τελεσίδικα θα εκμηδενιστεί η εξουσία των αντιχριστών δυνάμεων. Η εταιρεία του Μπρούκλιν, όπως θα διαπιστώσουμε βέβαια παρακάτω, δεν έμεινε ποτέ σταθερή στις απόψεις της, αλλά κήρυττε διαφορετικές κάθε φορά 'αλήθειες', ή αναιρούσε ζωτικές της θέσεις από το παρελθόν, καθιστάμενη έτσι ψευδοπροφήτης.

Ο σκοπός τους είναι να υπάρξει μόνο μια θεοκρατική κυβέρνηση στον κόσμο, η δική τους. Το 1914, ισχυρίζονται, ιδρύθηκε η ουράνια βασιλεία του Θεού, η οποία έχει εκπρόσωπο στη γη την εταιρία Σκοπιά, που «είναι μια πραγματική κυβέρνηση με νόμους και εξουσία και ότι σύντομα θα κυβερνάει σε ολόκληρη τη γη», ενώ θεωρείται το «θεμέλιο του επικείμενου πολιτισμού». Η κυβέρνηση αυτή «θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας τας βασιλείας [που υπάρχουν τώρα], αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας» (Δανιήλ 2,44). Το συγκεκριμένο αυτό χωρίο πιστεύουν ότι είναι προφητεία που αφορά την οργάνωσή τους (βλ. βιβλίο τους 'Ζωή- Πώς βρέθηκε εδώ; ...', στην ελληνική 1985 και 1987, σελ. 227-231). Αλλιώς εκτίθεται όμως ο τρόπος της σωτηρίας στην Αγία Γραφή. Ο Χριστός σώζει δωρεάν τον άνθρωπο, δια της θυσίας και Αναστάσεώς Του, και δεν εξαρτάται από την δική μας προσπάθεια η λύτρωση, αλλά από το έλεος του Θεού (Εφ. 2, 4-6), όχι 'κατά τα έργα ημών' (Β' Τιμ. 1,9). Η αιώνιος ζωή χορηγείται όχι ένεκα της προσφοράς βιβλίων και φυλλαδίων, αλλά δια Ιησού Χριστού (Ρωμ. 6, 23). Και μάλιστα μόνο ο Χριστός σώζει και καμία επίγεια οργάνωση και εταιρεία (Ιω. 14,6/ Πράξ. 4,12).

3. 3. ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ ΤΗ ΜΕΤΑΓΓΙΣΗ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥΣ, ή συστατικών του αίματος, από το 1945 κ.ε., ακόμα και σε περίπτωση ανάγκης κατά τη διάρκεια εγχείρησης ή επαπειλούμενου θανάτου, επικαλούμενοι εδάφια της Βίβλου, ενώ παλαιότερα επέτρεπαν την μετάγγιση (βλ. π.χ. το βιβλίο τους «Ο φρόνιμος δούλος»). Στην Π.Δ. οι σχετικές εντολές του Θεού αφορούσαν στην απαγόρευση βρώσης ωμού κρέατος μαζί με το αίμα του, όπως συνήθιζαν διάφοροι ειδωλολάτρες. Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε γι' αυτούς που γίνονταν για πρώτη φορά χριστιανοί, ότι έπρεπε «να απέχουν από ειδωλόθυτα και αίμα» (Πράξ. 15,29). Εδώ εννοείται και πάλι να μην τρώνε κρέατα που έχουν προσφερθεί σε θεότητες του ειδωλολατρικού κόσμου και να μην πίνουν αίμα ζώων, όπως συνήθιζαν να κάνουν οι εθνικοί. Άλλωστε ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΕΦΕΥΡΕΘΕΙ Η ΜΕΤΑΓΓΙΣΗ ΑΙΜΑΤΟΣ και γι' αυτό δεν θα μπορούσε αυτή η διαταγή των Αποστόλων να εννοούσε κάτι τέτοιο. Πουθενά στην Γραφή δεν γίνεται πράγματι λόγος για απαγόρευση μετάγγισης αίματος, που αποτελεί μια πραγματικά ανθρωπιστική πράξη, προσφορά ζωής, σύμφωνα με το παράδειγμα του μέγιστου ζωοδότη των αιώνων, του Ιησού Χριστού, ο οποίος και μας δίδαξε ότι το δίνει κανείς το αίμα του για το συνάνθρωπό του είναι απόδειξη πραγματικής αγάπης, διότι λέγει: «μεγαλύτερη αγάπη κανείς δεν έχει, από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του» (Ιω. 15,13). Ακόμη, η Αγία Γραφή απαγορεύει να τρώγεται και το στέαρ (λίπος) των ζώων (βλ. Λευτικόν 3,17). Γιατί δεν το απαγορεύουν και αυτό οι Μάρτυρες του Ιεχωβά;

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ ΤΙΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΟΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ: Εκτός όμως από τον Θεό Πατέρα, Κύριος στην Καινή Διαθήκη αποκαλείται και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Για τον Υιό του Θεού, τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ο απ. Παύλος ξεκάθαρα τονίζει: «Ο Θεός φανερώθηκε ως άνθρωπος, το Πνεύμα απέδειξε ποιος ήταν, φανερώθηκε στους αγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, τον πίστεψε ο κόσμος, αναλήφθηκε με δόξα» (Α' Τιμ. 3,16). Και πάλι ο απόστολος των εθνών ομολογεί: «Ο Ιησούς Χριστός, αν και ήταν Θεός,

δεν θεώρησε την ισότητά του με το Θεό αποτέλεσμα αρπαγής, αλλά τα απαρνήθηκε όλα, πήρε μορφή δούλου κι έγινε άνθρωπος» (Φιλιπ. 2,5-7) [βλ. και Ιω. 1,1 - 5,23 - 20,28/ Αποκ. 1,8 & 22,13/ Α΄ Τιμ. 6,16]. Για το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, ο θεϊός Παύλος λέγει τα εξής: «Ο ΚΥΡΙΟΣ να κατευθύνει τις καρδιές σας στην αγάπη του Θεού και στην υπομονή του Χριστού» (Β' Θεσ. 3,5). Και σε άλλη επιστολή του πάλι αναφέρει: Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ (Β΄ Κορ. 3, 15-17). Και ο απ. Πέτρος αποκρίθηκε στον Ανανία ως εξής: «γιατί κυρίευσε την καρδιά σου ο Σατανάς, ώστε να πεις ψέματα στο Άγιο Πνεύμα; ..... Δεν είπες ψέματα σε ανθρώπους, ΑΛΛΑ ΣΤΟ ΘΕΟ» (Πράξ. 5, 3-4).

Μια μεγάλη αμφιταλάντευση επί των γνησίων θεϊκών διδασκαλιών επιδεικνύουν ΚΑΙ για το πρόσωπο του Κυρίου, που θεωρήθηκε κατά διαστήματα από την οργάνωσή τους ΕΙΤΕ ΑΠΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ('Από τον Απολεσθέντα Παράδεισο', σελ. 211), ΕΙΤΕ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ (Σκοπιά 15.4.1985, σελ. 26). Στο βιβλίο τους 'Μπορείτε να ζείτε για πάντα...', αναφέρεται ότι ο Χριστός είναι ένα ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ (και μόνο), απευθείας μάλιστα από τον Θεό (σελ. 58). Αυτά δείχνουν ότι τουλάχιστον δεν μελετούν σωστά την Αγία Γραφή. Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί ότι ενώ είναι ξεκάθαρη η διδασκαλία της Γραφής για την Θεότητα του Χριστού, εκείνοι δεν το γνωρίζουν; Ο μεγάλος λ.χ. απ. Παύλος γράφει για τον Χριστό ότι είναι «ο ων επί πάντων Θεός» (Ρωμ. 9,5), τον αναφέρει ως «μεγάλο Θεό και σωτήρα μας» (Τίτου 2,13) και ο ευαγγελιστής Ιωάννης επίσης γράφει γι' Αυτόν πως είναι «ο αληθινός Θεός» (Α΄ Ιω. 5,20).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ: Αντίθετα παλαιότερα πίστευαν πολύ σ' Αυτόν. Στο εξώφυλλο της Σκοπιάς τής 1.9.1927 εικονίζεται, αριστερά πάνω, ο Σταυρός μέσα σε στέμμα και δείχνει έτσι το σεβασμό που Του όφειλαν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά (διδασκαλία του Ρώσσελ). Μάλιστα οι Μ.τ.Ι. έφεραν τον Σταυρό πάνω τους με ειδική καρφίτσα, και όλα τα φύλλα της Σκοπιάς από το 1878 μέχρι το 1931 είχαν εικόνα με το Σταυρό. Από το 1874 οι χιλιαστές τιμούσαν τον Σταυρό, όπως έλεγε ο Ρώσσελ. Ακόμα και στον τάφο του ζήτησε ο Ρώσσελ να τοποθετήσουν τον Σταυρό (Σκοπιά 1955, σελ. 225). Στο βιβλίο του Ρώσσελ 'Φωτόδραμα της δημιουργίας' (σελ. 12), παρουσιάζεται ο Σταυρός σε τρεις φάσεις της Σταυρώσεως του Χριστού. Στη δεύτερη φάση εικονίζει τον Ιησού με απλωμένα τα χέρια πάνω στο Σταυρό και φέρει κάτωθεν τον τίτλο ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΑΣ. Στο ίδιο βιβλίο, σελ. 69, υπάρχουν και πάλι τρεις εικόνες με Σταυρό από το δράμα του Γολγοθά. Το βιβλίο τους «Καταλλαγή», στη σελ. 137, παρουσιάζει τον Χριστό κρεμασμένο στον Σταυρό. Στο ίδιο βιβλίο 'Καταλλαγή' του Ρόδερφορντ, κατηγορούν τους χριστιανούς και τους κληρικούς, γιατί νομίζετε; Επειδή «δεν ήσαν πρόθυμοι να κηρύξουν τον Χριστόν ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ». Και μιλούν για το παιδίον που «εγεννήθη εκ Παρθένου .... Και επέθανεν ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ...» (σελ. 115, 219, 275). Στο βιβλίο του Ρόδερφορντ «ΖΩΗ» (1929, σελ. 207), εικονίζεται ο Ιησούς να φέρει στους ώμους του το ξύλο του Σταυρού. Στο βιβλίο τους 'Δημιουργία' (σελ. 265), του 2ου προέδρου των Μ.τ.Ι. Ρόδερφορντ, παρουσιάζουν τον Χριστό ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ και γράφουν για τον αγιασμό των ανθρώπων από την θυσία του αίματος του Ιησού.

Τώρα πλέον αρνούνται την Σταύρωση του Κυρίου. Στο βιβλίο τους «Η Αλήθεια

Ελευθερώσει Υμάς» (σελ. 241) παρουσιάζουν τον Χριστό καρφωμένο ΣΕ ΠΑΣΣΑΛΟ και δέχονται σαν Σωτήρα τον Ιεχωβά. Το ίδιο και στο περιοδικό 'Ξύπνα' του 1977 (22/4): ισχυρίζονται ότι ο Ιεχωβά είναι ο Σωτήρας με όργανό του τον Χριστό. Στο βιβλίο τους «Η αλήθεια που οδηγεί εις την αιώνιον ζωήν», σελ. 141, γράφουν ότι πρέπει να απαρνηθούν οι οπαδοί τους τον Σταυρό γιατί είναι όργανο καταδίκης του Χριστού (Βλ. και βιβλίο τους «Τι διδάσκει πράγματι η Αγία Γραφή;», 2005 και 2013 ελλην. εκτύπωση, σελ. 52 και 204-206). Στο περιοδικό 'Ξύπνα' της 22.2.1975, ρωτούν, ενσπείροντας αμφιβολίες, αν η Σταύρωση και ο θάνατος του Χριστού έγιναν όντως έτσι ή όχι. Και ρωτάμε και εμείς με τη σειρά μας: Φαύλος κύκλος ή όχι; ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο απ. Παύλος αναφέρει ότι καυχάται ιδιαιτέρως μόνο για τον Σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (Γαλ. 6,14), και επισημαίνει ότι «το κήρυγμα του Σταυρού ...είναι δύναμη Θεού» (Α' Κορ. 1,18). Ο Χριστός, γράφει, πάνω στον Σταυρό «έγινε κατάρα για μας», για να μας εξαγοράσει από την κατάρα του νόμου (Γαλ. 3,13) και ως εκ τούτου το τέλος των εχθρών του Σταυρού θα είναι η απώλεια (Φιλ. 3,19).

«ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ» ΟΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΩΜΑ. Αντίθετα, ο ίδιος ο αναστημένος Ιησούς καθησυχάζει τους μαθητές Του ως εξής: «Γιατί είστε ταραγμένοι και γιατί ανεβαίνουν σκέψεις στις καρδιές σας; Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου. ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ Ο ΙΔΙΟΣ. Ψηλαφίστε με και δείτε: ένα φάντασμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε να έχω εγώ. Και όταν είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια Του και τα πόδια Του» (βλ. Λουκ. 24, 38-43).

ΟΙ Μ.Τ.Ι. ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΨΥΧΗΣ. Μετά θάνατον, λένε, δεν υπάρχει τίποτα. Ο άνθρωπος, πιστεύουν, όταν πεθάνει εκμηδενίζεται. Η Αγία Γραφή, όμως, είναι κατηγορηματικά αντίθετη σε μια τέτοια άποψη: Η Παλαιά Διαθήκη διδάσκει: «Τότε το σώμα πίσω θα γυρίσει στο χώμα, που από κείνο πλάστηκε, και η πνοή της ζωής ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΣΤΟ ΘΕΟ» (Εκκλ. 12,7). Ο προφήτης Ηλίας, ανέστησε το νεκρό παιδάκι και το παρέδωσε στη μητέρα του, προσευχόμενος στο Θεό ως εξής : «Κύριε, Θεέ μου, κάνε σε παρακαλώ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ Η ΨΥΧΗ του παιδιού αυτού μέσα του» (Α' Βασ. 17, 17-23). Το σώμα του παιδιού ήταν νεκρό, ενώ το πνεύμα επανήλθε και ζωοποίησε το άψυχο σώμα. Ο Χριστός, απευθυνόμενος στο δεξιό ληστή, του υπόσχεται: «Σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο» (Λουκ. 23,43). Ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, πεθαίνοντας από λιθοβολισμό, προσεύχεται λέγοντας: "Κύριε Ιησού, ΔΕΞΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ" (Πράξ. 7,59). Ο απ. Πέτρος μάς αποκαλύπτει ότι ο Χριστός μετά το σταυρικό Του θάνατο και πριν από την Ανάστασή Του πήγε και κήρυξε ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΕΣ ΨΥΧΕΣ του Άδη, που κάποτε είχαν εναντιωθεί στο Θεό: «Και τοις εν φυλακή πνεύμασι πορευθείς εκήρυξεν.....» (Α' Πετρ. 3, 19-20). Για να κηρύξει στις φυλακισμένες ψυχές είναι σίγουρο ότι υπήρχαν και μάλιστα ότι είναι αθάνατες! Αλλά και η παραβολή του πλουσίου και του πτωχού Λαζάρου, πολύ εύστοχα μας παραθέτει την πίστη του Χριστιανισμού στην αθανασία της ψυχής, γιατί λέγει (Λουκ. 16,22): «Πέθανε ο φτωχός και οι άγγελοι ΤΟΝ ΜΕΤΕΦΕΡΑΝ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ».

ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ. Αντίθετα η Γραφή λέγει: «Θα αναστηθούν ΟΛΟΙ οι νεκροί, δίκαιοι και άδικοι» (Πράξ. 24,15). Και πάλι λέγει το Ευαγγέλιο πως «έρχεται ώρα κατά την οποία ΟΛΟΙ όσοι έχουν πεθάνει θα

ακούσουν τη φωνή του» (Ιω. 5,28). Στον Ησαΐα 26,19 διαβάζουμε: «Μα οι νεκροί σου Κύριε, θα ξαναζήσουν, τα νεκρά σώματα του λαού μου θ' αναστηθούν». Και στο Δανιήλ 12,2: «Θ' αναστηθούν, άλλοι για να ζήσουν αιώνια κι άλλοι για ν' αντιμετωπίσουν αιώνια ντροπή και περιφρόνηση».

ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΔΙΚΑΙΩΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΣΗ ΑΣΕΒΩΝ. Αντίθετα, ο απόστολος των εθνών στη Β' προς Κορινθίους επιστολή του ομολογεί: «Ξέρουμε πως αν η επίγεια σκηνή που κατοικούμε, δηλαδή το σώμα μας, διαλυθεί, έχουμε ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ κατοικία αιώνια, οικοδομημένη από το Θεό κι όχι από ανθρώπινα χέρια» (5,1). Άλλωστε ο Κύριος λέγει: «όταν θα αναστηθούν οι νεκροί, ούτε θα νυμφεύονται ούτε θα παντρεύονται, αλλά θα είναι ΟΠΩΣ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ στον ουρανό» (Ματθ. 22,30), και προτρέπει: «Να αισθάνεσθε χαρά και αγαλλίαση, γιατί θα ανταμειφθείτε με το παραπάνω ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ» (Ματθ. 5,12). Βασική εξάλλου διδασκαλία της Γραφής είναι και η ΑΙΩΝΙΟΣ ΚΟΛΑΣΗ των αδίκων, στερουμένων αγάπης και αμετανόητων ανθρώπων. Ο Χριστός αναφέρει: «Αυτοί λοιπόν θα πάνε στην ΑΙΩΝΙΑ ΤΙΜΩΡΙΑ, ενώ οι δίκαιοι στην ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ» (Ματθ. 25,46).

ΟΙ Μ.Τ.Ι. ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ. Αντίθετα από τις απόψεις τους, βλέπουμε πως στις Πράξ. 14,23 οι Απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος "ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΑΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ σε κάθε ΕΚΚΛΗΣΙΑ και με προσευχή και νηστεία τούς αφιέρωσαν στον Κύριο". Και πάλι (Πράξ. 20,17) ο Παύλος, θέλοντας να τους μιλήσει, "ευρισκόμενος στη Μίλητο, έστειλε στην Έφεσο και κάλεσε ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ".

ΟΙ Μ.Τ.Ι. ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ -εκτός από τα υπόλοιπα μυστήρια- ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ, δηλαδή το θεωρούν απλή και συμβολική ΑΝΑΜΝΗΣΗ και μόνο, του Σώματος και του Αίματος του Ιησού Χριστού. Δεν παραδέχονται την μεταβολή του ψωμιού και του κρασιού σε σώμα και αίμα Χριστού. Στο κατά Ιωάννη όμως ευαγγέλιο, ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους που είχαν αναστατωθεί από τη διδασκαλία Του: «Εάν δεν φάγετε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα Του, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Εκείνος που τρώγει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει ζωή αιώνια και εγώ θα τον αναστήσω την εσχάτη ημέρα. Διότι η σάρκα μου ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΡΟΦΗ και το αίμα μου ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΟΤΟ. Εκείνος που τρώγει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου μένει μέσα μου και εγώ μέσα του...» (Ιω. 6,53-58). Και ακόμη, «Όποιος τρώγει τον άρτο τούτο ή πίνει από το ποτήριο του Κυρίου χωρίς να είναι άξιος, θα είναι ένοχος έναντι του σώματος και του αίματος του Κυρίου ..... επειδή ΔΕΝ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ» (Α' Κορ. 11, 27-29).

ΠΑΡΑΧΑΡΑΣΣΟΥΝ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ: Η παραχάραξη των εδαφίων της Αγίας Γραφής επιχειρείται, εκτός των περιοδικών τους "Σκοπιά" και "Ξύπνα" και των εκδιδομένων βιβλίων της Επιχείρησης, και από την ονομαζόμενη από τους ιδίους «Μετάφραση του Νέου Κόσμου» (ΜΝΚ), που είναι η επίσημη Γραφή των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Παραθέτουμε τρία μόνο αντιπροσωπευτικά παραδείγματα: Η δική τους μετάφραση αντικαθιστά το όνομα του Ιησού Χριστού με το όνομα του Ιεχωβά και παραλείπει τα σημεία εκείνα στα οποία ο Χριστός ταυτίζεται με τον Κύριο και Θεό. Ο απ. Παύλος λ.χ. διδάσκει: «Όποια εργασία κάνετε να την κάνετε με την καρδιά σας, σαν να δουλεύετε για τον Κύριο κι όχι για τους ανθρώπους.

Ξέρετε καλά ότι θα πάρετε από τον Κύριο ως ανταμοιβή σας την κληρονομία της βασιλείας του. Γιατί στην πραγματικότητα Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΥΠΗΡΕΤΕΙΤΕ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ» (Κολ. 3,23-24). Η Σκοπιά όχι μόνο αναφέρει στη θέση του Κυρίου τη λέξη 'Ιεχωβάς', αλλά αποκρύπτει και την αλήθεια του εδαφίου, που αναφέρει τον Χριστό ως Κύριο και Θεό.

Στις Πράξεις διαβάζουμε: «Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας έθεσε επισκόπους για να ποιμαίνετε την εκκλησία του Κυρίου και ΘΕΟΥ, την οποία απέκτησε προσφέροντας ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ» (20,28). Ο απ. Παύλος επισημαίνει εδώ την πίστη της Εκκλησίας στο ότι ο Ιησούς Χριστός, που είναι ο Κύριος και Θεός, απέκτησε την Εκκλησία προσφέροντας το δικό Του αίμα επί του Σταυρού. Ταυτίζει δηλαδή ο Παύλος το Θεό με τον Ιησού Χριστό, οντολογικά και ουσιαστικά. Η Εταιρεία Σκοπιά αντίθετα μεταφράζει: "Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιο, εις το οποίον το πνεύμα το άγιον σας έθεσε επισκόπους, δια να ποιμάνητε την εκκλησίαν του Θεού την οποία απέκτησε δια του αίματος του ιδίου αυτού Υιού". Έτσι δεν φαίνεται βέβαια ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος ο Θεός, ενσαρκωμένος.

Στο κατά Ιωάννην 3,13, ο 'υιός της βροντής', ευαγγελιστής Ιωάννης, αναφέρει: «Κανένας, βέβαια, δεν ανέβηκε στον ουρανό παρά μόνο ο Υιός του Ανθρώπου, που κατέβηκε από τον Ουρανό ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ». Στη δική τους Γραφή του "Νέου Κόσμου" οι Χιλιαστές παραλείπουν τη φράση "ο ων εν τω ουρανώ" ('είναι στον Ουρανό'), διότι η φράση αυτή σημαίνει την πανταχού παρουσία του Ιησού Χριστού ως Θεού. Ο Χριστός δηλαδή, επειδή ακριβώς είναι Θεός, βρίσκεται ταυτόχρονα στη γη και στον Ουρανό (παντού). Η Σκοπιά όμως δεν εμφανίζει τον Χριστό ως Θεό και αυτός είναι ο λόγος που αφαιρεί ολόκληρες προτάσεις (βλ. «Το Ξεσκέπασμα των Μαρτύρων του Ιεχωβά», ιερώς Ελευθερίου Χατζή, εκδ. Νεκτάριου Παναγόπουλου, Αθ. 1990).

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΔΕΝ ΕΡΜΗΝΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΤΗΣ, ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ: Οι Ακολουθίες και η θεία Λειτουργία της Εκκλησίας, ο καθορισμός των εορτών και των νηστειών, το σημείο του Σταυρού, ο τρόπος τέλεσης των μυστηρίων, ο αριθμός των βιβλίων της Καινής Διαθήκης, ο χρόνος, ο τόπος δράσης και μαρτυρίου των Αποστόλων (βλ. 'Αντιαιρετικό Εγκόλπιο', εκδ. Ο.Χ.Α. "Απολύτρωσις", εκδ. ΙΑ', Θεσ. σελ. 21-23), η γνησιότητα και κανονικότητα των βιβλίων της Αγίας Γραφής και η απόρριψη των ψευδεπιγράφων και αποκρύφων βιβλίων και σωρεία άλλων σωτηριωδών πληροφοριών, που εφαρμόζονται στη ζωή και την προσευχή των χριστιανών, έφθασαν σε μας δια της υγιούς προφορικής και εκκλησιαστικής ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ. Η αλήθεια δηλαδή στην Ορθόδοξη Εκκλησία αντλείται όχι μόνο από τη Γραφή, αλλά πρωταρχικά από την ιερά Παράδοση, που είναι πολύ ευρύτερη από την Αγία Γραφή. Η ιερά Παράδοση περιλαμβάνει τις αλήθειες της πίστης που μας παρέδωσαν προφορικά οι Απόστολοι και οι μαθητές τους, δηλαδή οι αποστολικοί πατέρες, και ακολούθως αναπτύχθηκαν, αποκρυσταλλώθηκαν σε δόγματα και επεξηγήθηκαν, με τον ιδιαίτερο φωτισμό που ο Θεός τους έδωσε, από τους Πατέρες της Εκκλησίας. Η

ερμηνεία, άλλωστε, της Αγίας Γραφής πρέπει να γίνεται υπό το φως της ερμηνείας των Πατέρων της Εκκλησίας (19ος καν. Πενθέκτης Οικ. Συνόδου), διότι «πάσα προφητεία Γραφής, ιδίας επιλύσεως ου γίνεται...» (Β΄ Πετρ. 1,19). Η Αγία Γραφή εξάλλου δεν είναι στύλος και εδραίωμα της αληθείας, αλλά η ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι «στύλος και εδραίωμα της αληθείας», σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο (Α΄ Τιμ. 3,16).

Παραδείγματα από την Κ.Δ.: Ο απ. Παύλος συμβουλεύει τους χριστιανούς: «Να είστε σταθεροί και να μένετε πιστοί στις διδασκαλίες που σας παραδώσαμε, είτε προφορικά είτε με επιστολή μας» (Β΄ Θεσσ. 2,15). Στην προς Κορινθίους Α΄ επιστολή του υπενθυμίζει: «Διατηρείτε πιστά τις παραδόσεις όπως σας τις παρέδωσα» (11,2). Και πάλι λέγει: «Αυτά που μάθατε, παραλάβετε κι ακούσατε από μένα, αυτά που είδατε σ' εμένα, αυτά να κάνετε κι εσείς» (Φιλιπ. 4,9). Προειδοποιεί μάλιστα τους χριστιανούς της Θεσσαλονίκης με τα εξής λόγια: «Σας παραγγέλλουμε, αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ν' αποφεύγετε κάθε αδελφό, ο οποίος ζει βίο αργό και όχι κατά τη διδασκαλία που παρέλαβε από μας» (Β' Θεσσαλ. 3,6). Στο μαθητή του Τιμόθεο επίσης παραγγέλλει: «Εκείνα που άκουσες από εμένα μπροστά σε πολλούς μάρτυρες, αυτά να εμπιστευθείς σε πιστούς ανθρώπους, οι οποίοι θα είναι ικανοί να διδάξουν και άλλους» (Β' Τιμόθ. 2,2). Αλλά και ο απ. Ιωάννης γράφει τα εξής: "Πολλά είχαν γράφειν, αλλ' ου θέλω δια μέλανος και καλάμου σοι γράψαι. ελπίζω δε ευθέως ιδείν σε, και στόμα προς στόμα λαλήσομεν" (Γ' Ιω. 13-14). Επομένως, το μεγαλύτερο μέρος της διδασκαλίας, της κατήχησης και του έργου των Αποστόλων ανακοινωνόταν προφορικά και δεν καταγράφηκαν όλα στα ιερά κείμενα της Γραφής.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

Ο Ρώσσελ πίστευε ότι το 1878 ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΑΟΡΑΤΑ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ στους ουρανούς, πως οι πραγματικά πιστοί αναστήθηκαν το 1878, και ότι το έργο του 'Θερισμού' θα διαρκούσε 40 χρόνια, ήτοι από το 1874 έως το 1914. Το 1914 θα λάβαινε χώρα ο «Αρμαγεδδών», θα ανασταίνονταν ο Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, θα εγκαθιδρυόταν η παγκόσμια σιωνιστική κυριαρχία και η πολυπόθητη αγιογραφική ειρήνη. Αποδείχθηκε βεβαίως ψευδοπροφήτης.

Κατόπιν, ο Ιωσήφ Ρόδερφορντ εξέδωσε το 1917 τον Ζ΄ τόμο των Γραφικών Μελετών, όπου αναιρούσε τη διδασκαλία του «αγωγού της θείας αληθείας», δηλαδή του Ρώσσελ. Πράγματι, γράφει εκεί ότι δεν έγινε η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου το 1874 και 1878, αλλά αοράτως πραγματοποιήθηκε, καθώς και η Βασιλεία, το 1914, ενώ η πρώτη Ανάσταση έγινε το 1918. Και όλα αυτά του «αποκαλύφθηκαν» αρκετά χρόνια αργότερα, δηλαδή το 1925. Από τη συνέλευσή τους μάλιστα, του 1919, διεκήρυξε ότι για το 1925 ανέμενε την ανάσταση των πατριαρχών της Π.Δ. με σκοπό την παραδείσια διακυβέρνηση της γης. Αργότερα, ο επόμενος πρόεδρος, Νάθαν Νόρρ, και εφόσον δεν είχαν πραγματοποιηθεί οι 'προφητείες' των προηγουμένων, έδωσε 'νέο φως' στους οπαδούς της εταιρείας, εισάγοντας την ιδέα ότι οι άρχοντες που θα κυβερνούσαν την γη δεν ήσαν ο Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΤΟΤΕ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, που κυβερνούσαν με θεία καθοδήγηση. Εξήγγειλε επίσης ότι, όχι όπως το δίδασκε ο Ρώσσελ για το 1914,

αλλά ότι το 1975 θα τελείωνε η ανθρώπινη ιστορία και θα άρχιζε η χιλιετής βασιλεία του Χριστού επί γης. Ως αναμενόταν, όταν και σ' αυτή τη χρονολογία δεν πραγματοποιήθηκαν οι έσχατοι χρόνοι, την εταιρεία και τα πιστεύω της εγκατέλειψαν πάνω από ένα εκατομμύριο πιστοί.

Η αλήθεια είναι όμως ότι μέσα στην Αγία Γραφή δεν προσδιορίζεται ο χρόνος της Δευτέρας ενδόξου Παρουσίας του Χριστού. Ακόμη και μετά την Ανάστασή Του απαγορεύει ο Κύριος την εντρύφηση με ένα τέτοιο θέμα, που η Πρόνοια του Θεού δεν θέλησε να γνωρίσει στους ανθρώπους: «Εσείς δεν μπορείτε να γνωρίζετε τον ακριβή χρόνο. Αυτόν τον κρατάει ο Πατέρας στην αποκλειστική του εξουσία» (Πράξ. 1,7). Η Γραφή περιορίζεται στο «Νάτος, έρχεται μέσα στα σύννεφα και ΘΑ ΤΟΝ ΔΟΥΝΕ ΟΛΟΙ» (Αποκ. 1,7). (βλ. και «Εγχειρίδιο αιρέσεων και παραχριστιανικών ομάδων», π. Αντ. Αλεβιζόπουλου, εκδ. Ι. Μητρ. Νικοπόλεως & Πρεβέζης, 1991, σελ. 444 κ.ε.).

Η ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ ΠΙΣΤΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑ 1.000 ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΓΕΙΑΣ ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η βασιλεία του Χριστού θα είναι ουράνια, όχι επίγεια όπως πιστεύει η εταιρία 'Σκοπιά'. Αυτό καταφαίνεται από πλήθος χωρίων της Καινής Διαθήκης, που μόνο οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν διακρίνουν. Ο Κύριος π.χ. λέγει: 'Η δική μου βασιλεία δεν είναι απ' αυτόν τον κόσμο' (Ιω. 18,36), ο απ. Παύλος συμβουλεύει: 'Να επιδιώκετε τα αγαθά που βρίσκονται πάνω (στον ουρανό) και όχι τα επίγεια' (Κολ. 3,2), και πάλι προσεύχεται ως εξής: 'Ρύσεται με ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και σώσει εις την βασιλείαν αυτού την επουράνιον' (Β' Τιμ. 4,18). Μάλιστα ολοκάθαρα επισημαίνει ότι «Στην ανάσταση οι άνθρωποι θα είναι όπως οι άγγελοι του Θεού στον ουρανό, δεν θα έχουν δηλαδή σωματικές και υλικές ανάγκες» (Ματθ. 22,31).

ΓΙΑΤΙ 'ΙΕΧΩΒΑ' Ο ΘΕΟΣ;

Οι χιλιαστές ισχυρίζονται, τέλος, ότι το όνομα του Θεού είναι ένα: ΙΕΧΩΒΑ, απ' όπου και «Μάρτυρες του Ιεχωβά» αποκαλούνται. Οι Ο' (Εβδομήκοντα) μεταφραστές της Βίβλου μεταφράζουν όμως από τα εβραϊκά στα ελληνικά το όνομα του Θεού με τη λέξη «ΚΥΡΙΟΣ» και πολύ σωστά πράττουν, αφού μεταφράζουν στην ελληνική γλώσσα. Το ίδιο κάνουν και οι Απόστολοι στα βιβλία της Καινής Διαθήκης, που γράφτηκαν στα ελληνικά, καθώς και ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του. Ονομάζουν το Θεό "Κύριο", λέξη εννοιολογικά πλουσιότερη, διότι σημαίνει τον Κυρίαρχο ουρανού και γης, τον παντοδύναμο Κυβερνήτη όλης της δημιουργίας, αλλά και τον "έχοντα κύρος", τον "έγκυρο", τον "πραγματικό". Άλλωστε ο Θεός δεν έχει εθνικότητα, δεν είναι Εβραίος, για να πρέπει υποχρεωτικά όλοι να τον προσφωνούν στα εβραϊκά!

Μήπως όμως το όνομα "ΓΙΑΧΒΕ" είναι το μοναδικό όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη; Όχι βέβαια! Στο κεφ. 3,13-15 της Εξόδου ο Θεός ονομάζεται «ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ» (ο αναλλοίωτος και αληθινός δηλαδή). Στο Εξόδου 34,14 Κύριος ο Θεός ονομάζεται ΖΗΛΩΤΗΣ. Στο Ησαΐα 63,16 το όνομα του Θεού είναι "ΛΥΤΡΩΤΗΣ" και στο Ησαΐα 57, 15 ονομάζεται "ΑΓΙΟΣ". Πολλά λοιπόν τα ονόματα του Θεού στην

Παλαιά Διαθήκη, που κάθε φορά φανερώνουν την παντοδυναμία, την κυριότητα Του, το αναλλοίωτο που έχει στη σχέση Του με τον κόσμο και τη δημιουργία, ΤΙΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ, όχι όμως και την ουσία Του, που είναι απλησίαστη στα δημιουργήματά Του. Γιατί λοιπόν οι Χιλιαστές εμμένουν σε ένα μόνο από τα ονόματα του Θεού, παραγνωρίζοντας το πλήθος των υπολοίπων;

Η Καινή Διαθήκη, που καταγράφει την ολοκλήρωση της αποκαλυπτόμενης αλήθειας, φανερώνει πως το όνομα του Θεού, όπως αποκαλύπτεται πλέον διάπλατα στους ανθρώπους, είναι "ΠΑΤΗΡ, ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ" (Ματθ. 28,19), όχι "Ιεχωβά", ενώ ο Χριστός προτρέπει τους μαθητές Του να γίνουν από τότε δικοί Του μάρτυρες στα πέρατα της οικουμένης: Γιατί λέγει, «Θα είστε μάρτυρες ΜΟΥ στην Ιερουσαλήμ και σε ολόκληρη την Ιουδαία και Σαμάρεια και μέχρι των περάτων της γης» (Πράξεις 1,8). Ακόμη ο ίδιος ο Θεός, στο κεφ. 65, 15-16 του Ησαΐα, λέγει: "Στους δούλους μου εγώ θα δώσω ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΟΝΟΜΑ. Κι όποιος ποθεί ευλογημένος να' ναι σ' αυτή τη χώρα, θα ζητά να τον ευλογήσει ο αληθινός Θεός". Το καινούργιο και μόνιμο πλέον όνομα των δούλων του Θεού είναι "ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ", διότι «Στην Αντιόχεια ονομάστηκαν για πρώτη φορά οι μαθητές Χριστιανοί» (Πράξ. 11,26).

Αγαπητοί αναγνώστες/στριες,

Καλούμαστε όλοι να ελέγχουμε τι μας προσφέρεται για υγιή διδασκαλία και από ποιον μας προσφέρεται. Οφείλουμε να γνωρίζουμε ποιος ακολουθεί ή όχι τον υγιή διδασκαλικό δρόμο του Κυρίου και της πρώτης Εκκλησίας. Η Ορθόδοξη Εκκλησία παραμένει πιστός ακόλουθος του Χριστού και των Αποστόλων και δεν έχει ξεφύγει ούτε σε ένα γιώτα της πίστεως. Σώζει μάλιστα τους πιστούς δια της αποταμιευμένης σ' Αυτήν Χάριτος του Θεανθρώπου, μέσω της λατρείας, της προσευχής και των μυστηρίων. Ας απομακρυνόμαστε επομένως από κάθε ψευδοπροφήτη και πλάνο του αιώνας τούτου (παραθρησκείες, αιρέσεις, σέκτες και καταστροφικές λατρείες) και ας ανανεώνουμε καθημερινά την εμπιστοσύνη μας στην ανόθευτη Παράδοση και την διδασκαλία που παραλάβαμε δια της Ορθόδοξου Εκκλησίας, στην οποία άλλωστε, όπως αναφέραμε, έχει αποθησαυριστεί η Τριαδική Αποκάλυψη και η ψυχοσωματική θεραπεία δια της δόξης και δυνάμεως του Σωτήρος Χριστού.